

prima instanță: G. Bivol

instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatoli Dudnic, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dudnic împotriva Magazinului Central „UNIC” Societate pe acțiuni cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Anatoli Dudnic și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 08 aprilie 2014,

c o n s t a t ă:

La 10 octombrie 2012, Anatoli Dudnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Magazinului Central „UNIC” SA cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul Anatoli Dudnic a indicat că la 02 aprilie 2012 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 68 privind suspendarea contractului individual de munca din motivul că se afla în stare de ebrietate la serviciu.

Ulterior, la 11 iulie 2012 a primit ordinul nr. 148 privind concedierea pentru prezentarea la serviciu în stare de ebrietate.

Susține reclamantul că de fapt, în ziua respectivă nu era în stare de ebrietate ci era supra obosit din motivul că în noaptea anterioară a avut grija de mama sa bolnavă, iar de la medicul specialist oncolog aflate că va mai trăi aproximativ două săptămâni.

Consideră ca ordinele nr. 68 din 02 aprilie 2012 și nr. 148 din 11 iulie 2012 sunt ilegale din motivul expus mai sus, dar în special ordinul de concediere nr. 148 este ilegal deoarece acesta i-a fost adus la cunoștință și aplicată sancțiunea disciplinară la 11 iulie

2012, adică după 3 luni și 9 zile, pe când art. 209 CM RM stabilește termenul de o luna pentru aplicarea sancțiunilor disciplinare.

Solicită reclamantul Anatoli Dudnic anularea ordinului nr. 68 din 02 aprilie 2012 și nr. 148 din 11 iulie 2012, restabilirea la locul de muncă în funcția de lăcătuș categoria a V-a al Biroului Tehnic Ingineresc, încasarea salariului mediu lunar pentru lipsa forțată de la lucru începând cu 11 iulie 2012 și până la pronunțarea hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului moral determinat de instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu mai mic de un salariu mediu lunar.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 aprilie 2014 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014 a fost respins apelul declarat de Anatoli Dudnic și menținută hotărârea primei instanțe.

La 16 februarie 2015, în termenul prevăzut de lege, Anatoli Dudnic a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate și remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul Anatoli Dudnic a exprimat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le nefondate și bazate pe argumente subiective și interpretabile

Totodată invocă recurentul că instanța de apel a emis decizia în lipsa sa și a reprezentantului său, fapt ce reprezintă o încălcare a drepturilor sale.

Prin cererea de recurs suplimentară din 19 februarie 2015, recurentul Anatoli Dudnic a indicat că instanța de apel, judecând pricina în lipsa sa, l-a lipsit de dreptul de a solicita prezența în ședință a medicului narcolog, Anatolie Vizitiu și de a solicita numirea unei expertize complexe.

La fel, susține recurentul că deoarece completul de judecată: Nina Cernat, Anatol Pahopol și Ana Gavrilița, nu și-a înaintat recuzarea de la examinarea cauzei, el a fost lipsit de dreptul de a solicita recuzarea completului de judecată.

La 25 martie 2015, reprezentantul intimatului Magazinul Central „UNIC” SA a depus referință la recursul declarat, pledând pentru declararea acestuia ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au

dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Anatoli Dudnic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatoli Dudnic ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Anatoli Dudnic se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Ion Corolevschi